

(Elforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Aars Elforsyning Netvirksomhed A/S, Hornum El-Forsyning Netvirksomhed A/S og Nibe Elforsyning Net A.m.b.a.
OVER OM Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012
HEF Net A/S' transittarif

22. april 2013
J.nr. 1011-12-14-43
SSH-EKN

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN** Nævnformand, dommer Poul K. Egan
Konsulent, civilingeniør Knut Berge
Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

**NÆVNETS
AFGØRELSE** Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012 stadfæstes.

Aars Elforsyning Netvirksomhed A/S, Hornum El-Forsyning Netvirksomhed A/S og Nibe Elforsyning Net A.m.b.a. (herefter klagerne) har ved klage af 19. juni 2012 indbragt Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012 for Energiklagenævnet. Afgørelsen er truffet af Sekretariatet for Energitilsynet. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet bl.a., at der ikke var nogen konkret begrundet mistanke om, at HEF Net A/S' (herefter HEF) transittarif var urimelig, jf. bl.a. elforsyningslovens¹ § 73. Se nærmere om Energitilsynets afgørelse nedenfor under afsnittet "Den påklagede afgørelse".

Klagen over Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012 behandles i Energiklagenævnet under følgende journalnumre:

- Aars Elforsyning Netvirksomhed A/S (Energiklagenævnets j.nr 1011-12-14),
- Hornum El-Forsyning Netvirksomhed A/S (Energiklagenævnets journalnummer 1011-13-15), og

¹ Lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012 med senere ændringer.

- Nibe Elforsyning Net A.m.b.a. (Energiklagenævnets journalnummer 1011-12-16).

Klagen behandles og afgøres samlet i denne afgørelse under journalnummer 1011-12-14.

Klagerne har under sagens behandling ved Energiklagenævnet oprindeligt været repræsenteret af advokat Jens Jacob Borregaard, Advokaterne i Nibe. Klagerne har efterfølgende skiftet repræsentant til advokat Søren Nørgaard Sørensen, HjulmandKaptain. HEF er repræsenteret af advokat Kim Munk-Petersen, Advokatfirmaet Vingaardshus A/S.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Sagens baggrund

HEF indgår i HEF-koncernen. HEF har bevilling til at drive elnetforsyningsvirksomhed i Himmerland. Klagerne benytter HEF's net i deres elforsyningsvirksomhed. Klagerne er selvstændige kollektive elforsyningsvirksomheder, der aftager elleverancerne fra HEF's højspændingsnet gennem et antal leveringspunkter inden for deres netområder. Herfra videreføres elleverancerne til områdernes elforbrugere. Klagerne transporterer således elektricitet igennem HEF's net og leverer elektriciteten videre til deres egne forbrugere. Klagerne betaler HEF for denne transport. HEF leverer herudover også elektricitet til selskabet egne forbrugere. HEF har tre forskellige nettyper: et 150-50 kV-net, et 20-10 kV-net og et 0,4 kV-net. Det fremgår af sagens akter, at klagerne alene anvender HEF's 150 kV-net og 20 kV-net. HEF benytter sig i forhold til sin netvirksomhed af forskellige tarifindplaceringer afhængig af, hvilket net en forbruger anvender.

Side 2 af 22

Af sagens akter fremgår bl.a., at klagerne og HEF tidligere havde indgået en samarbejdsaftale, og at klagerne var andelshavere i HEF a.m.b.a. Som følge af det lovgivningsmæssige krav i 1999 om selskabsmæssig adskillelse, opsigte klagerne denne aftale og etablerede sig som selvstændige elselskaber. Ændringerne i samarbejdsforholdet trådte i kraft den 1. april 2001, hvor klagerne også udtrådte som andelshavere i HEF a.m.b.a.

Aars Elforsyning klagede efterfølgende til Energitilsynet over HEF's tariffer pr. 1. april 2001. Energitilsynet fandt ved afgørelse af 2. maj 2003, at HEF ikke kunne indregne et beløb for nettab for forbrug hos Aars Elforsyning, og at HEF's prisstigninger var i strid med elforsyningslovens § 6, stk. 3, om rimelige priser. HEF indbragte herefter sagen for Energiklagenævnet, der ved afgørelse af 26. oktober 2004 (Energiklagenævnets j.nr. 11-161)² hjemviste sagen til fornyet behandling ved Energitilsynet for så vidt angik indregning af udgifter

² Energiklagenævnets afgørelse er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under menuen "Afgørelser" → "Arkiv 2002-2005".

til nettab i netprisen op til den 1. april 2001. Energiklagenævnet stadfæstede i øvrigt Energitilsynets afgørelse.

Som en forligsmæssig afslutning på klagesagen indgik klagerne i 2007 og 2008 nye aftaler med HEF om transit af elektricitet gennem HEF's højspændingsnet til klagernes netområder. Sagens akter er vedlagt kopi af aftalen mellem Nibe Elforsyning og HEF, der trådte i kraft den 1. juli 2008. Sagens akter er endvidere vedlagt kopi af aftalen mellem Aars Elforsyning og HEF, der trådte i kraft den 1. april 2007. Af aftalerne fremgår bl.a., at prisen for transit gennem HEF's højspændingsnet blev fastsat med udgangspunkt i HEF's B1-tarif (højspændingsmålte forbrugere med egen 20/0,4 kV station) med korrektioner. Prisen pr. kWh blev fastsat med udgangspunkt i HEF's til en hver tid gældende kWh-pris for B1-forbrugere. Af korrektionerne fremgår bl.a., at der til kWh-prisen blev lagt et tillæg på 7,5 pct. til dækning af HEF's udgifter til forstærkning og udbygning af nettet som følge af nytilslutninger og effektudvidelser i elforsyningens område. Aftalerne indeholdte endvidere korrektioner for så vidt angik abonnementsbetaling, eventuel over- eller underdækning og energirådgivning.

HEF udmeldte ved brev af 8. december 2008 til Nibe Elforsyning en pris på 9,13 øre. pr. kWh for 2009, og ved brev af 18. december 2009 udmeldte HEF en pris til Nibe Elforsyning på 14,19 øre pr. kWh for 2010. Af HEF's prisudmelding for 2010 fremgik endvidere, at HEF budgetterede med en stigende underdækning. Af brevet af 8. december 2008 fremgik endvidere, at Nibe elforsyning i november 2008 havde fået udbetalt 465.160 kr. i efterregulering for perioden 2003-2007, men at der manglede efterregulering for perioden 1. januar 2008 og frem. Ved brev af 29. december 2009 til HEF anførte klagerne bl.a., at prisstigningen i forhold til Nibe Elforsyning var uacceptabel og ikke varslet korrekt. Klagerne anmodede derfor HEF om en forhandling af prisen. Klagerne opsigte i den forbindelse aftalerne fra 2007 og 2008. Aftalerne blev opsagt, så de udløb den 31. december 2010. Klagerne bemærkede endvidere, at det ikke fremgik af HEF's prisudmelding, hvad der indgik i den budgetterede stigning i selskabets underdækning.

HEF kvitterede den 13. januar 2010 for opsigelsen af aftalerne og anførte i den forbindelse bl.a., at klagerne herefter fra den 1. januar 2011 ville overgå til tariffmæssigt fastsat betaling. Af brevet fremgik endvidere, at stigningen i tariffen skyldtes kabellægning af 20 kV-nettet. I juni 2010 efterregulerede HEF taksterne for 2006-2008. HEF opkrævede i den forbindelse ca. 746.498,00 kr. fra Nibe Elforsyning.

Ved brev af 5. juni 2010 til Energitilsynet, anmodede klagerne om tilsynets mening om rimeligheden i reguleringen af HEF's transittarif. Klagerne anførte

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 3 af 22

i den forbindelse, at HEF afregnede sine egne B1-forbrugere til en tarif, der var ca. 50 pct. lavere, end der blev anvendt over for klagerne.

Ved brev af 27. juli 2010 til HEF anførte klagerne bl.a. at beregningen af HEF's efterreguleringer ikke var dokumenteret. Klagerne anførte endvidere, at beregningerne var forkerte. Aftalerne mellem klagerne og HEF vedrørte alene 20 kV-nettet, og beregningerne af underdækningerne skulle derfor alene vedrøre dette net og ikke hele HEF's detail-net og højspændingsnet. Klagerne bemærkede endvidere, at HEF tidligere havde foretaget en efterregulering for perioden 2003-2007 overfor Nibe Elforsyning, og at det ikke ville være muligt for klagerne at foretage en efterregulering så mange år tilbage i tiden overfor klagernes forbrugere, da der var sket mange ejerskifter i perioden.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Efter yderligere korrespondance mellem klagerne, HEF og Energitilsynet opsummerende Energitilsynet klagen til tilsynet til følgende syv klagepunkter:

Side 4 af 22

1. Skal selskaberne gennem transittariffen betale for 0,4 kV-nettet, når de ikke benytter det?
2. Må transittariffen stige med over 100 % over 3 år?
3. Skal Nibe Elforsyning Net A.m.b.a. betale et efterbetalingskrav på DKK 746.498,00?
4. Er 16 dages varsel om tarifændringer tilstrækkeligt?
5. Kan HEF Net A/S fortsætte med at opkræve beløb i henhold til den tidligere transitaftale, hvorefter selskaberne betaler B1-tarif, hvis aftalen ophæves?
6. Kan Energitilsynet pålægge HEF Net A/S at fastsætte en fremadrettet transittarif for selskaberne?
7. Er der tale om konkurrenceforvridende adfærd, når der opkræves en højere tarif hos de tre klagere end hos netselskabets egne kunder?

Energitilsynet behandlede de syv klagepunkter i den påklagede afgørelse af 25. maj 2012.

Aftalen mellem klagerne og HEF

Af aftalen mellem Nibe Elforsyning og HEF, der trådte i kraft den 1. juli 2008 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

4. Prisen for transit gennem HEF's højspændingsnet

a) Gennemsnitlig netpris pr. kWh til B1-forbrugere

Af praktiske årsager fastsættes prisen pr. kWh med udgangspunkt i HEF's til enhver tid gældende kWh-pris til B1-forbrugere (højspændingsmålte forbrugere med egen 20/0,4 kV station). NIBE er imidlertid ikke en B1-forbruger, men en selvstændig kollektiv elforsyningsvirksomhed, der aftager elleverancerne fra HEF's højspændingsnet gennem et antal leveringspunkter inden for NIBE's netområde. Herfra viderefordes leleverancerne til områdets elforbrugere.

Som led i forliget er det aftalt, at prisen for transit gennem HEF's højspændingsnet fastsættes med udgangspunkt i HEF's B1-tarif med den nedenfor under punkt b, c, d og e anførte korrektioner.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 5 af 22

b) Tillæg for effektudvidelser og forstærkning af højspændingsnet m.v.

Ved nytilslutninger og effektudvidelser m.v. opkræver NIBE og HEF hver især tilslutningsbidrag hos forbrugerne i eget netområde. Standardtilslutningsbidraget inkluderer et bidrag til forstærkning og udbygning af højspændingsnettet m.v.

Af praktiske og kontrolmæssige årsager vil det ikke være hensigtsmæssigt, hvis HEF skulle opkræve tilslutningsbidrag til forstærkning af højspændingsnettet hos NIBE eller hos NIBE's forbrugere hver gang der sker nytilslutning, effektudvidelser eller lignende i NIBE's område. På den baggrund, og som led i den samlede aftale om en forligsmæssig løsning på sagen, er det aftalt, at der til den ovenfor under pkt. a omtalte kWh-pris lægges et tillæg på 7,5 % til dækning af HEF's udgifter til forstærkning og udbygning af højspændingsnet m.v. som følge af nytilslutninger og effektudvidelser i NIBE's område. Tillægget foretages uanset omfanget af faktiske nytilslutninger og effektudvidelser i NIBE's område.

c) Abonnementsbetaling

NIBE aftaler transitleverancerne fra 20 kV indføringerne i de 20/0,4 kV stationer som er placeret rundt omkring i NIBE's netområde. Herfra distribuerer NIBE elleverancerne til forbrugerne i netområdet. I lighed med B1-kunderne betaler NIBE en årlig abonnementsbetaling svarende til den til enhver tid gældende abonnementsbetaling for B1-kunder for 1. indfødningspunkt. Udstrækningen af det 20 kV net, som HEF må etablere og drive af hensyn til NIBE er relativt større end for en typisk B1-kunde. Som led i aftalen om en forligsmæssig løsning betaler NIBE ingen

abonnementsbetaling for de efterfølgende indfødningspunkter (20/0,4 stationer i NIBE's netområde).

d) Korrektion for eventuel over- eller underdækning (differencebetaling)

Som selvstændige elforsyningsvirksomheder fastsætter og anmelder parterne hver især priser og vilkår for tilslutning og brug af elnettet indenfor eget netområde i henhold til elforsyningsloven og dertil knyttede bekendtgørelser og retningslinier fra Energitilsynet.

Da transitbetalingen af praktiske årsager tager afsæt i HEF's pris for B1-kunder, skal NIBE's pris pr. kWh forhøjes, såfremt HEF budgetterer med en underdækning. På tilsvarende vis skal NIBE's pris pr. kWh nedsættes, hvis HEF budgetterer med en overdækning i forhold til den af Energitilsynet fastsatte indtægtsramme for et givet år.

Korrektionen beregnes som HEF's budgetterede over- eller underdækning divideret med HEF's samlede budgetterede kWh-afsætning i det pågældende år, eksklusiv de kWh der transiteres til NIBE og andre selvstændige elforsyningselskaber, som HEF er forpligtet til at stille højspændingsnet til rådighed for. Beregningen af differencebetalingen kontrolleres af HEF's statsautoriserede revisor. Kopi af revisors erklæring vedlægges opgørelsen.

e) Energirådgivning

Som selvstændig elforsyningsvirksomhed er NIBE pålagt at tilvejebringe en nærmere fastsat specifik årlig energibesparelse og at dække omkostningerne hertil. I den ovenfor under pkt. a nævnte B1-tarif er indeholdt 0,6 øre/kWh til HEF's energirådgivning. Med mindre NIBE overdrager energispareopgaven til HEF, trækkes der 0,6 øre/kWh fra B1-tariffen.

[...]"

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012 fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Afgørelse

Sekretariatet for Energitilsynet finder efter en konkret vurdering af alle sagens omstændigheder, at

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 6 af 22

1. Der ikke findes nogen konkret begrundet mistanke om, at klagerne betaler for 0,4 kV-net, som de ikke benytter, jf. elforsyningslovens § 80 og FOB nr. 90.83.
2. Det ikke er i strid med elforsyningslovens §§ 70 og 73 og bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af lov om elforsynings, §§ 3 og 7, at transittariffen stiger med over 100 % over 2 år [red. 3 år].
3. Spørgsmålet om størrelsen af efterbetaling ikke omfattes af lov om elforsyning. Sekretariatet for Energitilsynet vurderer, at spørgsmålet er en civilretlig tvist, og henviser derfor til behandling hos domstolene, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1, hvorefter Energitilsynet ikke behandler civilretlige tvister.
4. Spørgsmålet om rettidig varsling omfattes ikke af lov om elforsyning. Sekretariatet for Energitilsynet betragter spørgsmålet som en civilretlig tvist, og henviser derfor til behandling hos domstolene, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1, hvorefter Energitilsynet ikke behandler civilretlige tvister.
5. Transittariffen skal fastsættes i overensstemmelse med de omkostninger, som hver enkelt køberkategori giver anledning til. HEF Net A/S kan derfor fortsætte med at opkræve B1-tariffen i overensstemmelse med metoden lagt til grund i Dansk Energis tarifieringsmodel; "vandfaldsmodellen", jf. elforsyningslovens § 73. Selve størrelsen af opkrævningen må derimod anses for et civilretligt spørgsmål, og Sekretariatet må derfor henvise til domstolene til afklaring heraf, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1, hvorefter Energitilsynet ikke behandler civilretlige spørgsmål og Energiklagenævnets afgørelse nr. 1131-11-13-1 af 5. december 2011 om omkostninger ved tilslutning af en vindmølle.
6. Der ikke fra Energitilsynets side kan fastsættes en fast fremadrettet tarif, jf. elforsyningslovens §§ 69 og 73.
7. Der i relation til eventuel konkurrenceforvridning ikke som udgangspunkt er nogen konkret begrundet mistanke

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 7 af 22

om, at der efter elforsyningsloven skulle finde et ulovligt forhold sted, jf. elforsyningslovens § 80 og FOB 90.83.

[...].”

Energitilsynet afgørelse er i sin helhed vedlagt som bilag 1.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012 skal ændres således, at Energiklagenævnet afgør, at HEF's transittarif er urimelig. Klagepunktet vedrørende punkt 4 om varsling frafaldes dog. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

- Den pris, som HEF opkræver, er urimelig i forhold til den pris, HEF opkræver hos egne forbrugere for transport i alle tre net (C1-kunder). HEF opkræver pr. 1. april 2012 13,00 øre pr. kWh for transport hos egne forbrugere i alle tre net samtidig med, at klagerne opkræves 13,76 øre pr. kWh for transport i 150 og 20 kV-nettet. HEF's forbrugere betaler således 0,76 øre mindre for transporten i alle tre net, hvilket er urimeligt og konkurrenceforvridende efter elforsyningslovens § 73, hvorefter afregning skal ske efter rimelige objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Dette udgør endvidere en diskriminerende behandling af klagerne. Prisen er endvidere højere end den pris, HEF kræver fra sine egne B1-kunder. Det er en misforståelse fra Energitilsynets side, når tilsynet anfører, at klagerne mistænker, at de betaler for 0,4 kV-nettet, som de ikke benytter. Klagerne er imidlertid berettiget til at få transporteret elektricitet mellem de to net til samme pris som HEF's egne forbrugere. Der er ikke givet nogen begrundelse eller dokumentation for, at der skal afregnes til en højere transittarif overfor klagerne. Der er således tale om en vilkårlig og ubegrundet pris. Klagerne erhvervskunder har krav på at blive behandlet på lige fod med HEF's egne forbrugere.
- Det er korrekt, at der ikke er tale om et konkurrenceudsat område, men der klages over, at der sker en diskriminering af de forbrugere, der er tilsluttet klagerne 0,4 kV-net. HEF's forbrugere betaler 13 øre i samlet transportbetaling, det vil sige for alle tre net. Klagerne betaler 13,76 øre pr. kWh samt 6 øre pr. kWh for transport i 150 og 20 kV-nettet. Dette viderefaktureres til de forbrugere, der modtager strøm fra klagerne. Det medfører, at de forbrugere, der er tilsluttet klagerne 0,4 kV-net diskrimineres i forhold til HEF's forbrugere. Dette betyder f.eks., at to fabrikker, der ligger med 100 meters mellemrum, hvor den ene ligger i en af klagerne forsyningsområder, og den anden i HEF's forsyningsområde, vil få en transportbetaling, der adskiller sig med 6,76 øre. Denne prissætning kan virke diskriminerende overfor kla-

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 8 af 22

gernes forbrugere. Prissætningen med den meget høje afgift på transport i HEF's højspændingsnet virker endvidere konkurrenceforvridende mellem de to virksomheder.

- Det kriterium, som Energitilsynet anvender i afgørelsen om, at der ikke i forhold til elforsyningsloven skulle finde et ulovligt forhold sted, er ikke det kriterium, der er anført i lovens § 73. Det anføres samtidig, at det er klagerne, der skal bevise dette, idet Energitilsynet anfører, at der skal være tale om en konkret begrundet mistanke om, at der har fundet et ulovligt forhold sted. Det er dokumenteret, at den pris, der opkræves for transport af HEF er urimelig og ikke fastsat efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier.
- Elforsyningslovens § 73 er udtryk for en lighedsgrundsætning. Bestemmelsen er stort set ubetinget. HEF angiver i brev af 13. december 2012 til klagerne, at det alene er klagerne, der modtager en regulering tilbage i tiden. Der sker således forskelsbehandling mellem klagerne og andelshavere i HEF. Medlemskab af en andelsforening bør ikke være det afgørende kriterium for, hvor meget aftagere af el hos HEF skal betale.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 9 af 22

For så vidt angår HEF's efterregulering af tarifferne i forhold til klagerne har klagerne navnlig anført følgende:

- Aftalerne mellem klagerne og HEF giver hjemmel til en efterregulering af nettariffen. HEF har anvendt denne mulighed og mener på grundlag heraf at have et tilgodehavende hos klagerne på ca. 10 mio. kr. Hele eller dele af dette krav skal imidlertid bortfalde som følge af forældelse eller passivitet.
- Spørgsmål om forældelse skal ikke behandles efter elforsyningsloven, men efter forældelsesloven³. Der foreligger praksis, der tilsiger at Energiklagenævnet under visse betingelser er kompetent til at behandle dette spørgsmål, der som udgangspunkt udelukkende ville hidhøre hos de almindelige domstole. Energiklagenævnet har bl.a. i to afgørelser fra henholdsvis 31. marts 2004 (j.nr. 11-160) og 16. juni 2004 (j.nr. 11-178)⁴ udtalt sig nærmere om nævnets kompetence vedrørende forældelse. Afgørelsen af 31. marts 2004 angik en klage over Energitilsynets afgørelse af 6. maj 2003, hvorved tilsynet afslog at meddele Sydvest Energi, at det var urimeligt at opretholde et investe-

³ Lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer (forældelsesloven) med senere ændringer.

⁴ Energiklagenævnets afgørelser er offentliggjorte på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under menuen "Afgørelser" → "Arkiv 2002-2005".

ringsbidrag på 21.000 kr. for en 63 ampere tarifsikring. Af Energiklagenævnets bemærkninger i afgørelsen af 31. marts 2004 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Hvad angår Deres påstand om god tro og forældelse, bemærker nævnet, at man med hensyn til spørgsmålet om forældelse i sin afgørelse af 22. december 2003 (j.nr. 11-65 vedr. SE Energi, Skive) erklærede sig enig med tilsynet i, at dette ikke kan afgøres efter elforsyningsloven. Spørgsmål om forældelse og påberåbt god tro må imidlertid indgå i behandling af sager, hvor det har betydning for størrelsen af krav, der skal opgøres efter elforsyningsloven (i modsætning til formueretlige regler), medmindre der foreligger afgørende elementer af en sådan art, at de ikke kan oplyses gennem de midler, som er til rådighed for forvaltningsmyndigheder, og derfor kun kan afgøres af domstolene.

[...]”.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH –EKN

Side 10 af 22

Denne sag vedrører et spørgsmål, som skal opgøres efter elforsyningsloven. Spørgsmålet om forældelse/passivitet har betydning for størrelsen af det krav, som skal behandles efter elforsyningsloven. Energiklagenævnet er derfor kompetent til at behandle spørgsmålet om forældelse/passivitet.

- Ved indgåelsen af aftalerne med HEF i 2007 og 2008 modtog klagerne et større kontant beløb for tiden forud for aftalernes indgåelse. HEF har med sine efteropkrævninger forsøgt at genoptage reguleringerne for tiden før aftalernes indgåelse. Da aftalerne gjorde op med fortiden, burde det være udelukket at regulere tilbage i tiden.
- Såfremt fordringen ikke er forældet, må kravet alligevel være bortfaldet på grund af passivitet. En række forhold i sagen har givet klagerne føje til at indrette sig på, at efterregulering ikke ville ske. Efter aftalernes punkt 4b betales et fast tillæg på 7,5 pct. til HEF, som skal finansiere nyinvesteringer i klagernes forsyningsområder. Tillægget skal betales uanset omfanget af faktiske nyttilslutninger og effektudvidelser. Allerede derfor kunne klagerne med rette gå ud fra, at der i hvert fald ikke ville blive fremsat krav om efterregulering som følge af nyinvesteringer. Tillægget er hverken variabelt i ned- eller opadgående retning. Efterregulering af nettariffen kan derfor ikke forekomme som følge af nyinvesteringer, da parterne har afklaret dette med en fast betaling i aftalerne. Foruden at betale et beløb via efterreguleringen, som ingen andre B1-forbrugere betaler, bliver klagerne opkrævet dobbelt for nyinvesteringer, da klagerne betaler tillægget på 7,5 pct. for nyinvesteringer

samt opkræves igen via efterregulering af nettariffen for at finansiere nyinvesteringer. Klagerne betaler således en højere grundpris for transport i elnettet. Dette er i strid med elforsyningslovens lighedsprincip.

HEF's synspunkter og bemærkninger

HEF finder, at Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012 skal stadfæstes. Til støtte herfor har HEF for så vidt angår spørgsmålet om efterregulering navnlig anført følgende:

- De indgåede aftaler regulerer den daglige transit af el gennem HEF's højspændingsnet til klagerne netområde. Aftalerne fastsætter primært principperne for betalingen af denne transit. Aftalerne havde tilbagevirkende kraft til 1. april 2001, hvor klagerne udtrådte af HEF som andelshavere, ligesom de aftalte principper ville gælde fremadrettet.
- Som opfølgning på aftalerne blev der i overensstemmelse hermed foretaget en ny beregning af betalingen fra 1. april 2001 og frem til 31. december 2006. Dette førte til, at der blev tilbagebetalt godt 2,2 mio.kr. til klagerne. I sommeren 2010 fremsendte HEF til klagerne endnu en regulering af nettariffen i overensstemmelse med aftalerne. Reguleringen viste en samlet efterbetaling for klagerne på i alt knap 3 mio.kr. Dette beløb har klagerne afvist at betale med henvisning til den indgivne klage. Der er siden i november 2012 fremsendt endnu en regulering af tariffbetalingen på i alt 9,8 mio.kr., som klagerne tilsvarende har afvist at betale. Klagerne gør gældende, at dette krav helt eller delvist skulle være forældet eller fortabt ved passivitet. Spørgsmålet henhører imidlertid ikke under Energiklagenævnets kompetence, men er i stedet en tvist, der bør løses af domstolene.
- Det tillæg på 7,5 pct., der fremgår af aftalernes pkt. 4b, dækker effektivitetsudvidelser og forstærkning af højspændingsnet. Normalt ville HEF i eget netområde opkræve et standardtilslutningsbidrag hos nye forbrugere, der bl.a. inkluderer et bidrag til forstærkning og udbygning af højspændingsnettet. Som det fremgår af aftalerne, besluttede man af praktiske og kontrolmæssige årsager, at det var mere hensigtsmæssigt, at klagerne betalte HEF et tillæg på 7,5 pct., hvorefter klagerne selv opkrævede standardtilslutningsbidraget hos de pågældende forbrugere.
- De nyinvesteringer, der begrundes en regulering af indtægtsrammen, er af en ganske anden art og vil typisk omfatte udgifter til kabellæg-

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 11 af 22

ning. Der er således tale om to forskellige investeringsområder, og der er tilsvarende ikke tale om nogen form for dobbeltbetaling.

- Det fremgår af aftalernes pkt. 4a, at klagerne sidestilles med B1-forbrugere, og de to kundegrupper behandles således i udgangspunktet ens. Herefter er i aftalens pkt. 4b-e aftalt forskellige reguleringer i såvel opad som nedadgående retning. Dette var netop formålet med hele aftalen. Den efterfølgende regulering af priserne i overensstemmelse med aftalerne er således begrundet i aftalerne, og en sammenligning med, hvad andre typer forbrugere betaler har ikke betydning for sagens afgørelse.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet finder, at afgørelsen af 25. maj 2012 skal stadfæstes. Til støtte herfor henholder Energitilsynet sig til den påklagede afgørelse. Energitilsynet har endvidere navnlig anført følgende:

Side 12 af 22

- Det er Energitilsynets samlede vurdering, at der ikke er en begrundet mistanke om, at den samlede tarif, som klagerne betaler, er urimelig, eller at klagerne betaler en højere tarif end de efter elforsyningsloven giver anledning til. Der er endvidere ikke hjemmel i loven til, at Energitilsynet kan træffe afgørelse om at fastlåse tariffen for en periode fremadrettet på et bestemt niveau.

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

Elforsyningslovens kapitel 10 indeholder regler for elforsyningsvirksomhedernes priser og betingelser for elektricitet. Elforsyningslovens § 69 regulerer, hvilke nødvendige omkostninger de kollektive elforsyningsvirksomheder kan indregne i deres priser. Netvirksomhedernes ydelser fastsættes i overensstemmelse med virksomhedernes indtægtsrammer, jf. lovens § 70. Indtægtsrammerne fastsættes med henblik på dækning af de nødvendige omkostninger omfattet af lovens § 69. Af bestemmelserne fremgår følgende:

”[...]

Kapitel 10

Priser og betingelser for elektricitet

Elforsyningsvirksomhedernes priser og betingelser

§ 69. Priserne for ydelser fra de kollektive elforsyningsvirksomheder fastsættes under hensyntagen til virksomhedernes nødvendige omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital og under hensyntagen til de andre indtægter, som opnås ved driften af den bevil-

lingspligtige virksomhed. Ved nødvendige omkostninger forstås omkostninger, som virksomheden afholder ud fra driftsøkonomiske overvejelser med henblik på at opretholde en effektiv drift. Ved fastsættelsen af priser tages desuden hensyn til udgifter, som afholdes som følge af, at virksomhederne hæfter for gældsforpligtelser stiftet inden den 1. januar 2000 eller udgifter som følge af, at en netvirksomhed stiller sikkerhed til fordel for en elproduktionsvirksomhed, som helt eller delvis ejes af netvirksomheden, når sikkerhedsstillelsen kun omfatter gældsforpligtelser, som elproduktionsvirksomheden påtager sig med henblik på restfinansiering af anlægsarbejder påbegyndt inden den 29. april 1999. Priserne for ydelser fra en kollektiv elforsyningsvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

...

§ 70. Priser for netvirksomhedernes og de regionale transmissionsvirksomheders ydelser fastsættes i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 69 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af virksomheden.

Stk. 2. Klima- og energiministeren fastsætter regler om indtægtsrammer for alle berørte virksomheder for et nærmere angivet antal år. Som led i denne regulering sikres det, at tarifferne i faste priser regnet som et gennemsnit ikke stiger i forhold til tarifferne pr. 1. januar 2004, idet kapital, der finansierer nødvendige nyinvesteringer, dog fortsat skal kunne forrentes og afskrives. Indtægtsrammen vil blive hævet med et beløb svarende til forrentning og afskrivning af den kapital, der finansierer nyinvesteringen, opgjort efter reglerne i årsregnskabsloven, eventuelt med modregning af tilslutningsbidrag. Såfremt den nødvendige nyinvestering erstatter et eksisterende anlæg, vil indtægtsrammen blive forhøjet med et beløb, der dækker forrentning, afskrivning samt drift og vedligeholdelse af nyinvesteringen. Virksomheden kan vælge, at beregningen sker som en varig eller en midlertidig forhøjelse af indtægtsrammen. Såfremt forhøjelsen beregnes som en annuitet, vil forhøjelsen være varig. Såfremt forhøjelsen sker, således at den afspejler et serielån, bortfalder forhøjelsen ved udløbet af den forventede levetid, og ved fremtidige investeringer i anlægget vil der ske en fornyet beregning af indtægtsrammen. Uanset om forhøjelsen sker, så den afspejler en annuitet eller et serielån, indregnes endvidere omkostninger til nedtagning af det erstattede anlæg og efterlevelse af myndighedskrav i forbindelse hermed. Ved beregningen af forhøjelsen skal der ske modregning af et beløb, der

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 13 af 22

dækker kassationsværdien af det erstattede anlæg. Der skal endvidere ske modregning af et beløb, der dækker de omkostninger, som netvirksomheden eller den regionale transmissionsvirksomhed ville have haft til drift, vedligeholdelse og fornyelse af det erstattede anlæg, såfremt det erstattede anlæg fortsat skulle have været drevet med uændret funktionalitet. Over- og underdækning for perioden fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2003 påvirker ikke det i 2. pkt. nævnte loft. Afvikling af denne underdækning skal være afsluttet senest ved udgangen af 2010.

Stk. 3. Nødvendige nyinvesteringer omfatter investeringer i nye anlæg, der indgår som en integreret del af virksomhedens net med tilhørende tekniske anlæg, der tilfører det samlede anlæg nødvendig og væsentligt øget kapacitet og ydeevne. Endvidere omfatter nødvendige nyinvesteringer væsentlige ændringer i den overordnede netstruktur, der er nødvendige for at sikre forsyningssikkerheden, kabellægning af luftledninger, der gennemføres af hensyn til forsyningssikkerheden, og kabellægning af luftledninger, der er godkendt i henhold til § 21, stk. 1. Det er en forudsætning for ændring af indtægtsrammen, jf. stk. 2, at anlægget er idriftsat efter den 1. januar 2005, eller at netvirksomheden eller den regionale transmissionsvirksomhed har erhvervet anlægget efter denne dato.

...
[...]"

Elforsyningslovens § 73 fastsætter, at de kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse skal ske efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Af bestemmelsen fremgår følgende:

"[...]

§ 73. De kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-72 skal ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde.

Stk. 2. De kollektive elforsyningsvirksomheder skal offentliggøre tariffer og betingelser for brug af elnettet.

[...]"

Priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Energitilsynet, jf. elforsyningslovens § 73 a, hvoraf fremgår følgende:

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 14 af 22

”[...]

§ 73 a. Priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Energitilsynet.

Stk. 2. Energitilsynet kan godkende metoder for begrænsede købergrupper og for et begrænset tidsrum som led i kollektive elforsyningsvirksomheders metodeudvikling. Energitilsynet kan sætte vilkår for godkendelsen af sådanne metoder.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer.

[...]”.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH –EKN

Side 15 af 22

Energibranchen kan udarbejde vejledninger om bl.a. fastsættelse af tarifiering, som Energitilsynet fører tilsyn med, jf. elforsyningslovens § 73 b. Af lovens § 73 b fremgår følgende:

”[...]

§ 73 b. Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser m.v. for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser. Energitilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet.

[...]”.

Elforsyningslovens §§ 78 og 80 beskriver Energitilsynets funktion og nedsættelse. Af lovens § 78 fremgår følgende:

”[...]

Energitilsynet

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister.
[...]”

Af lovens § 80 fremgår endvidere:

”[...]

§ 80. Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

[...].”

Indtægtsrammebekendtgørelsen⁵ finder anvendelse på bevillingspligtige netvirksomheder, herunder netvirksomheder som drives som led i den kommunale forvaltning, samt regionale transmissionsvirksomheder. Af bekendtgørelsen fremgår bl.a. følgende:

”[...]

§ 3. Til netvirksomheder udmelder Energitilsynet hvert år ultimo december en indtægtsramme for hver enkelt virksomhed for det følgende reguleringsår. Indtægtsrammen beregnes på baggrund af virksomhedens reguleringspris pr. den 1. januar i reguleringsåret og virksomhedens forventede mængde leveret elektricitet (kWh) for det følgende reguleringsår. Indtægtsrammen udgør det maksimale beløb, som virksomheden i reguleringsåret kan oppebære i form af driftsmæssige indtægter ved uændret aktivitetsniveau i forhold til det forventede, jf. stk. 4, og ved uændret reguleringspris i forhold til reguleringsprisen pr. den 1. januar i reguleringsåret. Afvikling af eventuelle differencer, jf. § 29, stk. 3, påvirker ikke indtægtsrammen.

Stk. 2. Grundlaget for beregningen af reguleringsprisen er virksomhedens driftsmæssige indtægter i 2004, jf. bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004, divideret med den leverede mængde elektricitet i 2004.

Stk. 3. Reguleringsprisen ændres efterfølgende i medfør af §§ 7, 12 og 13, § 24, stk. 5, og § 27.

Stk. 4. Virksomheden anmelder sin forventede leverede mængde elektricitet for et reguleringsår til Energitilsynet senest den 10. december året før.

[...].”

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH –EKN

Side 16 af 22

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energiklagenævnet forstår klagerne således, at de bl.a. mener, at den transit-tarif, som HEF opkræver hos klagerne, er urimelig, da den er højere, end den tarif HEF opkræver hos selskabets egne B1-kunder, og da den er højere, end den tarif HEF opkræver hos selskabets C1-kunder, der benytter alle HEF's net. Klagerne mener således ikke, at HEF opkræver en tarif for anvendelsen af 0,4 kV-nettet, som klagerne ikke benytter.

Energitilsynet har ved afgørelsen af 25. maj 2012 foretaget en vurdering af, om klagen rejste en konkret begrundet mistanke om, at der forelå en lovover-

⁵ Bekendtgørelse nr. 335 af 15. april 2011 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af lov om elforsyning

trædelse af nogen betydning eller var udvist en ulovlig adfærd i forhold til HEF's tarifiering over for klagerne.

Energiklagenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet i flere sager har taget stilling til, at Energitilsynet alene har pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger således, at Energitilsynet som minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelser af 15. december 2008, j.nr. 1021-21 og 1021-28⁶. Det giver derfor ikke Energiklagenævnet anledning til bemærkninger, at Energitilsynet på baggrund af klagen fra klagerne har foretaget en vurdering af, om klagen rejste en konkret begrundet mistanke om at der forelå en lovovertrædelse af nogen betydning eller var udvist en ulovlig adfærd. Sagen for Energiklagenævnet drejer sig herefter om, hvorvidt Energiklagenævnet kan tilslutte sig Energitilsynets vurdering af, at der ikke på baggrund af oplysningerne i den foreliggende sag om HEF's transittarif er en konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 17 af 22

Elforsyningslovens prisbestemmelser indeholder ikke nogen nærmere bestemmelser om, hvordan netvirksomhederne skal sammensætte deres tarif. Loven giver dermed den enkelte virksomhed mulighed for selv at vælge sin tarifiering, så længe den valgte model ligger inden for lovens regler. Det følger dog af elforsyningslovens § 73, stk. 1, at de kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter lovens §§ 69-72 skal ske efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til. Bestemmelsen indeholder således et krav om kostæghed. Priserne for netvirksomhedernes ydelser fastsættes i overensstemmelse med selskabernes indtægtsrammer, jf. elforsyningslovens § 70, stk. 1, 1. pkt. Indtægtsrammerne fastsættes med henblik på dækning af de i lovens § 69 nævnte nødvendige omkostninger ved en effektiv drift af virksomheden, jf. § 70, stk. 1, 2. pkt.

Det fremgik af punkt 4a i aftalerne mellem klagerne og HEF, at klagerne skulle afregnes som HEF's B1-kunder med korrektioner, der var specificeret i aftalerne (punkt 4b - 4e). Aftalerne er efterfølgende opsagt af klagerne. HEF er imidlertid fortsat med at opkræve den samme tarif af klagerne, som fremgik af aftalerne. Klagerne betaler således fortsat en tarif, der adskiller sig fra HEF's øvrige kunder. Energitilsynet har i afgørelsen af 25. maj 2012 på denne baggrund taget udgangspunkt i den aftalte tarif. Energiklagenævnet finder, at det er korrekt at tage udgangspunkt heri, så længe der ikke er sket ændringer i

⁶ Afgørelserne er offentliggjorte på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen "Afgørelser" → "kronologisk liste" → "varmeforsyningsloven".

tarifieringen overfor klagerne. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at nævnet forstår Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012 således, at tilsynet med udgangspunkt i de aftalte korrektioner har foretaget en vurdering af, om der i forhold til den tarif, klagerne betaler, er en konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd, set i lyset af den tarif, som HEF's egne B1-kunder og C1-kunder betaler.

Klagerne afregnes som B1-kunder med korrektioner og betaler i henhold til den anvendte beregningsmetode for 20/10 kV-nettet og det overliggende 150/50 kV-net. Energiklagenævnet lægger på baggrund af oplysningerne i den påklagede afgørelse til grund, at HEF anvender Dansk Energis tarifieringsmodel, der er en såkaldt vandfaldsmodel, som medfører, at hver kunde alene skal bidrage til den del af anlægget og administrationen, som er nødvendig for at forsyne kunden med elektricitet. Af Energiklagenævnets praksis fremgår⁷, at nævnet finder, at såfremt en virksomhed har indrettet sine tariffer i overensstemmelse med en standardiseret vejledning, som Energitilsynet har ført tilsynet med i medfør af elforsyningslovens § 73 b, vil der være en formodning for, at tarifferne er fastsat i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73.

Energitilsynet har i den påklagede afgørelse gennemgået de forskellige korrektioner til tariffen. Efter tillæg 4 b betaler klagerne et tillæg på 7,5 pct. for effektudvidelser og forstærkninger af højspændingsnet. Tillægget dækker således omkostninger til drift og vedligeholdelse af højspændingsnet. Som anført af Energitilsynet, er der tale om omkostninger til net, som klagerne også benytter. Efter tillæg 4 c betaler klagerne et årligt B1-abonnement. Abonnementsprisen er fordelt på baggrund af antallet af transporterede kWh. Det fremgår af aftalerne, at abonnementsbetaling svarer til den betaling, som en almindelig B1-forbruger betaler for det første indfødningspunkt. Efter tillæg 4 d korrigeres der for oparbejdede underdækninger.

De pågældende korrektioner medfører, at klagerne betaler mere for transitten gennem HEF's net end HEF's øvrige kunder. Efter Energiklagenævnets vurdering kan dette forhold dog ikke i sig selv føre til, at tarifieringen overfor klagerne er urimelig. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at klagerne er selvstændige kollektive elforsyningsvirksomheder og ikke almindelige kunder, hvorfor tarifieringen overfor klagerne kan blive anderledes end overfor HEF's almindelige B1- og C1-kunder. Så længe tarifieringen er fastsat efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til, jf. § 73, stk. 1, er det derfor efter

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 18 af 22

⁷ Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 19. marts 2012 (j.nr. 1011-11-25). Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen "Afgørelser" → "Kronologisk liste" → "Lov om elforsyning".

Energiklagenævnets vurdering ikke i sig selv urimeligt, at klagerne opkræves en højere tarif end HEF's øvrige kunder.

Energiklagenævnet kan efter en konkret vurdering af omstændighederne i sagen tiltræde Energitilsynets vurdering af, at der ikke foreligger en konkret begrundet mistanke om, at den kWh-pris, som klagerne betaler på baggrund af korrektionerne i aftalerne, er urimelig eller diskriminerende. Energiklagenævnet har herved bl.a. lagt vægt på, at den benyttede tarifieringsmetode sikrer, at klagerne i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73, stk. 1, alene betaler for den del af nettet, som de anvender, og at den anvendte metode forhindrer krydssubsidiering. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at klagerne anvender HEF's højspændingsnet i deres virksomhed. Klager skal derfor være med til at dække omkostningerne hertil, jf. elforsyningslovens § 73, stk. 1. Klagerne betaler desuden en abonnementsbetaling svarende til HEF's almindelige B1-kunder for første indfødningspunkt. Klagerne skal således ikke betale yderligere abonnement for efterfølgende indfødningspunkter. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at så længe tarifieringen er i overensstemmelse med elforsyningsloven, vil tarifieringsmetoden fortsat kunne anvendes, selvom aftalerne er opsagte.

For så vidt angår spørgsmålet om diskriminering bemærker Energiklagenævnet, at både klagerne og HEF er netselskaber, der er omfattet af bl.a. indtægtsrammebekendtgørelsens regulering og elforsyningslovens § 69, stk. 1, hvorefter prisen skal fastsættes under hensyntagen til virksomhedernes nødvendige omkostninger. Selskaberne er tillige omfattet af Energitilsynets tilsyn med området. Selskaberne agerer således ikke på et konkurrenceudsat område. Dette støttes endvidere af det forhold, at det ikke er muligt for kunderne at skifte netselskab. Elforsyningslovens § 73, stk. 1, angår de kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter lovens §§ 69-72. Hver enkelt elforsyningsvirksomhed skal således i forhold til deres prisfastsættelse bl.a. sikre, at prisfastsættelsen overfor egne kunder sker på ikke-diskriminerende kriterier. Da elforsyningsvirksomhederne alene kan fastsætte priser for egne kunder, kan der efter Energiklagenævnets vurdering ikke være tale om en diskriminering af klagerne kunder i forhold til HEF's kunder i strid med § 73, stk. 1, eller om konkurrenceforvridende adfærd, selvom klagerne kunder i alt betaler en højere tarif end HEF's egne kunder, så længe HEF's tarifiering i forhold til klagerne er fastsat i henhold til de gældende regler og dermed i overensstemmelse med de øvrige kriterier i § 73, stk. 1.

For så vidt angår HEF's opkrævning af underdækningen, som i 2008 var på 31 mio. kr. (efter oplysningerne i sagen udviser HEF's senere reguleringsregnskab en underdækning på 76,3 mio. kr.) bemærker Energiklagenævnet, at en underdækning er indtægtsrammen fratrullet den opkrævede netbetaling. En underdækning opstår således, når et netselskab ikke har opkrævet den fulde

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 19 af 22

indtægtsramme. Underdækningen er derfor opstået, da HEF i tidligere år har opkrævet mindre, end selskabet var berettiget til i henhold til selskabets indtægtsramme. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at efterreguleringer foretages med udgangspunkt i det konkrete netselskabs reguleringsregnskab i henhold til elforsyningsloven, og dermed ikke i forhold til selskabets øvrige regnskaber. Dokumentationen for en eventuel over- eller underdækning fremgår således af reguleringsregnskabet. Det forhold, at HEF's øvrige regnskaber ikke indeholder oplysninger vedrørende selskabets opkrævning af underdækning, herunder oplysninger om den nærmere baggrund for underdækningens opståen og størrelse, giver derfor ikke Energiklagenævnet anledning til bemærkninger. Energiklagenævnet finder på denne baggrund i lighed med Energitilsynet, at der ikke er nogen konkret begrundet mistanke om, at der har fundet et ulovligt forhold sted vedrørende HEF' opkrævning af underdækningen.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 20 af 22

Energiklagenævnet er i øvrigt enigt med Energitilsynet i, at såfremt en prisstigning ligger inden for indtægtsrammen, vil der som udgangspunkt ikke være hjemmel til at gribe ind over for den. Dette gælder efter Energiklagenævnets vurdering også, selv om der i det konkrete tilfælde er tale om en stor prisstigning over kort tid. Om der i denne sag er tale om en prisstigning over to eller over tre år, har i dette tilfælde ingen betydning. Priserne for netvirksomhedernes ydelser fastsættes i overensstemmelse med selskabernes indtægtsrammer, jf. elforsyningslovens § 70, stk. 1, 1. pkt., mens indtægtsrammerne fastsættes med henblik på dækning af de i lovens § 69 nævnte nødvendige omkostninger ved en effektiv drift af virksomheden, jf. § 70, stk. 1, 2. pkt. Energiklagenævnet bemærker hertil, at HEF's prisstigning, efter oplysningerne i sagen, ligger indenfor selskabets indtægtsramme. Da de parametre, der indgår i tariffastsættelsen, varierer, jf. elforsyningslovens § 69, stk. 1, vil det efter Energiklagenævnets vurdering endvidere ikke være hjemmel til, at Energitilsynet eller Energiklagenævnet kan fastsætte en fast fremadrettet transittarif, som HEF kan opkræve hos klagerne.

For så vidt angår HEF' efterreguleringskrav for årene 2006-2008 bemærker Energiklagenævnet, at Energitilsynet ikke behandler klager over civile tvister, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1. Energiklagenævnets og Energitilsynets prøvelse af sagen foretages således på offentligretligt grundlag. Det ligger derfor inden for nævnets og tilsynets kompetence at vurdere, om resultatet af en privatretlige aftale f.eks. vil medføre priser, der er i strid med elforsyningsloven, jf. elforsyningslovens § 77, stk. 1. Hvorledes parterne i den privatretlige aftale konkret har gjort op med tidligere forhold, har myndighederne imidlertid ikke kompetence til at tage stilling til. Dette følger tillige af Energiklagenævnets praksis, jf. eksempelvis nævnets afgørelse af 31. oktober 2004 (j.nr. 11-160), hvoraf bl.a. fremgår, at spørgsmål om forældelse og påberåbt god tro må indgå i behandling af sager, hvor det har betydning for størrelsen af krav, der skal opgøres efter elforsyningsloven (det vil sige tariffer). Da HEF ønsker

at foretage en efterregulering for en periode, som har været omfattet af og opgjort efter den privatretlige aftale, finder Energiklagenævnet, at der ikke er tale om en efterregulering, der skal opgøres efter elforsyningsloven.

Energiklagenævnet finder herefter, at spørgsmålet om, hvorvidt der ved indgåelsen af aftalerne mellem klagerne og HEF blev gjort endeligt op med tidligere forhold, og herunder, om HEF kan opkræve klagerne efterregulering for årene 2006, 2007 og 2008, er en civilretlig tvist. Energitilsynet har således ikke kompetence til at behandle klagen herover, jf. elforsyningslovens § 77, stk. 1. Energiklagenævnet har herved bl.a. lagt vægt på, at der ikke er tale om et krav, der skal opgøres efter elforsyningslovens regler, men et spørgsmål, der afhænger af en fortolkning af de aftaler, som klagerne har indgået med HEF.

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 21 af 22

Energiklagenævnet er derfor enig i, at Energitilsynet – og dermed Energiklagenævnet – ikke kan tage stilling til, om HEF's efterreguleringskrav er bortfaldet som følge af forældelse eller passivitet. Spørgsmålet kan eventuelt i stedet indbringes for de almindelige domstole til afgørelse.

Energiklagenævnet bemærker afslutningsvis, at Energiklagenævnet ikke med nærværende afgørelse har taget stilling til, om HEF's tarifiering faktisk er i overensstemmelse med elforsyningslovens prisbestemmelser. Som tidligere nævnt, har nævnet alene taget stilling til, om der i den foreliggende sag er en konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd, der kunne medføre, at Energitilsynet skulle rejse en tilsynssag. Energiklagenævnet finder som det fremgår ovenfor, at dette ikke er tilfældet.

Herefter og under henvisning til det af Energitilsynet anførte, stadfæster Energiklagenævnet Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 25. maj 2012 stadfæstes.

Sagerne har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 22. april 2013.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnet i henhold til elforsyningslovens § 89, stk. 1.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter elforsyningsloven skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. elforsyningslovens § 89, stk. 6.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnnsformand

22. april 2013

J.nr 1011-12-14-43

SSH -EKN

Side 22 af 22

/Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig, cand.jur.